

فصل اول: شباهت و هابیت

۴

شیعیان، بت را بصورت مُهر پرستش می‌کنند

یکی از ایراد هایی که وها بیون به شیعیان می‌گیرند، وجود مهر در نماز و سجده بر آن است که به همین دلیل شیعه را مهر پرست می‌دانند.

بسم الله الرحمن الرحيم

در ابتدا باید گفت شیعه بر خاک و سنگ و اصطلاحاً مُهر سجده می‌کند و «بر چیزی سجدہ کردن» غیر از «برای چیزی سجدہ کردن» خواهد بود.
یعنی مُهر مسجود علیه است نه «مسجود له».

سیره عملی مسلمین در عصر پیامبر اکرم (ص) نیز، سجده بر زمین مسجد بود که با ریگ، کف آن مفروش شده بود و وقتی هوا گرم می‌شد آنان مشتی ریگ را در دست می‌گرفتند و خنک می‌کردند تا سجده بر آن آسان باشد.

جابر بن عبد الله انصاری می‌گوید:

با پیامبر (ص) نماز ظهر می‌گزاردم که یک قبضه از ریگ‌ها را در کف گرفتم تا سرد بشوند و بتوانم بر آنها سجده کنم (۱) یکی از صحابه از این که پیشانیش به خاک برسد اجتناب می‌کرد و پیامبر بدرو فرمود: که پیشانیت را بر خاک بگذار. (۲)

پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله و سلم مردی را دید که بر قسمتی از عمامه خود سجده می‌کرد، آن حضرت با دستش اشاره کرده که عمامه‌ات را بالا بکش و بر پیشانی اش اشاره کرد (بر پیشانیات سجده کن) (۳)

و روایات دیگر اهل سنت دلالت دارند که پیامبر(ص) بر حصیر و خمره (گل کوزه) سجده می‌فرمود. (۴)

حدیث معروف پیامبر که در صحیح بخاری نیز نقل شده: جعلت لی الارض مسجدا و طهورا. زمین برای من محل سجده و طهارت قرار داده شده (۵)

اجازه ندادن برای سجده بر پارچه و امثال آن حتی در شرایط سخت

حدیث خباب بن الارت که گفت:

نzd پیامبر شکایت کردیم که شدت گرمای شن ها پیشانی و دست هایان را می سوزاند ولی آن حضرت شکایت ما را نپذیرفت. (۶)

ابن اثیر در شرح این روایت می‌گوید یعنی پیامبر اجازه نداد بر گوشه لباس خود سجده کنند. (۷)

در روایت دیگری جابر بن عبد الله انصاری گفت:

با پیامبر نماز ظهر را می خواندیم، به دلیل شدت گرما یک مشت سنگ ریزه برمی داشتیم و از این دست به آن دست می دادیم تا خنك شود و بتوانیم بر آن سجده کنیم. (۸)

بیهقی در ذیل این روایت از شیخ می گوید: «اگر سجده بر لباس متصل به بدن جایز بود از خنك کردن سنگ ریزه در دستان آسان تر بود.» (۹) از این دو روایت و ده ها روایت دیگر استفاده می شود که حتی در حالت ضرورت نیز بر لباس سجده نشده است.

پی نوشته:

۱. مسند احمد، ج ۳، ص ۳۲۷ حدیث جابر و سنن بیهقی، ج ۱، ص ۴۳۹

۲. کنزالعمال، ج ۷، ص ۴۶۵ حدیث شماره ۱۹۸۱۰

۳. سنن بیهقی، ج ۲، ص ۱۰۵

۴. مسند احمد، ج ۶، ص ۱۷۹، ۱۷۹، ۳۰۹، ۳۷۷، ۳۳۱، ۱۹۲، ۱۹۸، و ج ۲ ص ۲

۵. صحیح بخاری ج ۱ ص ۹۱ - سنن بیهقی ج ۲ ص ۴۳۳

۶. بیهقی ، السنن الکبری ، ج ۲، ص ۱۰۴، باب الكشف عن الجبهه في السجود

۷. ابن اثیر، النهاية ، ج ۲، ص ۴۹۷، ماده «شکی»

۸. مسند احمد، ج ۳، ص ۳۳۷

۹. بیهقی ، السنن الکبری ، ج ۲، ص ۱۰۵